

Sygn. akt VII U 1098/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: Paulina Filipkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 września 2017 r. w Warszawie

sprawy A. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość renty rodzinnej

na skutek odwołania A. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 2 czerwca 2016 r. znak: (...) oraz od decyzji z dnia 15 czerwca 2016 r. znak: (...)

1. umarza postępowanie w zakresie odwołania od decyzji z dnia 2 czerwca 2016 r. znak: (...),
2. oddala odwołanie od decyzji z dnia 15 czerwca 2016 r. znak: (...).

Sygn. akt VII U 858/15

UZASADNIENIE

A. O. w dniu 11 lipca 2016r. złożyła odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 2 czerwca 2016r. znak: (...) dotyczącej przeliczenia renty rodzinnej ubezpieczonej.

Zaskarżonej decyzji zarzuciła niewykonanie wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 19 kwietnia 2016r. w sprawie o sygn. akt VII U 858/16, poprzez nie przyjęcie do ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru renty rodzinnej, wynagrodzenia M. O. z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w okresie w jakim ubezpieczony był tam zatrudniony w 1991r.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, iż na podstawie ww. wyroku Sądu Okręgowego, organ rentowy wydał w dniu 2 czerwca 2016r. decyzję, przyznającą jej prawo do renty rodzinnej po zmarłym M. O.. W jej ocenie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przy wyliczeniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury pominął rok 1991, co wpłynęło na wysokość emerytury. Zważając na powyższe okoliczności odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji (odwołanie z dnia 11 lipca 2016r., k.2-3 a.s.).

W dniu 27 lipca 2016r. A. O. wniosła kolejne odwołanie, od decyzji z dnia 15 czerwca 2016r. odmawiającej jej prawa do wypłaty odsetek renty rodzinnej za okres od dnia 1 marca 2015r. Zaskarżonej decyzji zarzuciła odmowę wypłaty odsetek od świadczenia rentowego, pomimo zmiany decyzji ustalającej to świadczenie, przy czym zmiana

przedmiotowej decyzji nastąpiła nie w następstwie ujawnionych nowych okoliczności lecz z powodu błędu organu rentowego istniejącego już na etapie ustalania prawa do renty rodzinnej. W związku z powyższym, wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uwzględnienie wniosku o wypłatę odsetek od przeliczonej wysokości renty rodzinnej przyznanej wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 19 kwietnia 2016r. (odwołanie z dnia 27 lipca 2016r., k.2-5 Sygn. akt VII U 1330/16).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Odział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 22 lipca 2016r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, iż decyzją z dnia 2 czerwca 2016r. wykonał prawomocny wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 19 kwietnia 2016r. i dokonał przeliczenia renty rodzinnej ubezpieczonej, uwzględniając do podstawy wymiaru świadczenia osoby zmarłej wynagrodzenie za okres zatrudnienia od 1 lutego 1990r. do 31 maja 1991r. w (...) Sp. z o.o. w L. na podstawie druku Rp-7 z dnia 8 stycznia 2015r.

Po przeliczeniu podstawy wymiaru świadczenia zmarłego kwota renty rodzinnej ustalona na dzień zgonu tj. 24 września 2013r. wyniosła 2.281,97 zł. Po uwzględnieniu waloryzacji za 2014r. (wskaźnik 101,60%) oraz za 2015r. (waloryzacja kwotowa tj. 36,00 zł) wysokość renty brutto osoby zmarłej na dzień złożenia wniosku o rentę rodzinną tj. 20 marca 2015r. wynosiła 2.354,48 zł. Renta rodzinna dla 1 osoby uprawnionej wynosi 85% świadczenia osoby zmarłej. W przypadku rencistki jest to 85% świadczenia osoby zmarłej wynosi 2001,31 zł, zaś począwszy od dnia 01.03.2016r. tj. po waloryzacji (2001,31 zł x 100,24%) wynosi 2006, 11 zł.

Przeliczając rentę rodzinną odwołującej się z uwzględnieniem zarobków za lata 1990-1991, zgodnie z prawomocnym wyrokiem Sądu, organ rentowy wybrał dla ubezpieczonej najkorzystniejszy wskaźnik podstawy wymiaru z wybranych 20 lat kalendarzowych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu (z wyłączeniem 1991r. jako niekorzystnego) tj. z lat 1977-1990, 1993-1998 w wysokości 116,74%. Organ rentowy dodatkowo zaznaczył, że stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za 1991r. wynosi 47,89%. W porównaniu do wybranych 20 lat kalendarzowych tj. lat 1977-1990 oraz 1993- 1998 jest niekorzystny. Uwzględnienie w obliczeniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia wynagrodzenia za rok 1991 (wskaźnik 47,89%) zamiast roku 1998 (wskaźnik 54,68%) spowoduje, że wwpw zmaleje do 116,40%. W związku z powyższym Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania (odpowiedź na odwołanie, k.7 sygn. akt. VII U 1098/16).

W dniu 23 sierpnia 2016r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Odział w W.** wniósł odpowiedź na odwołanie, dotyczącą sprawy o sygn. akt. VII U 1330/16 o odsetki od renty rodzinnej.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, iż Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w wyroku z dnia 14 kwietnia 2015r. nie ustalił odpowiedzialności organu rentowego, o której mowa w art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych brak było podstaw do ustalenia takiej odpowiedzialności. Ponadto organ rentowy dodał, że odwołanie zostało uwzględnione jedynie w części. Wobec tego zaskarżona decyzja wydana została prawidłowo, odwołanie jest zaś bezzasadne i - jako takie - winno zostać oddalone (odpowiedź na odwołanie z dnia 23 sierpnia 2016r., k.6 a.s.).

Zarządzeniem z dnia 15 września 2016r. Sąd na podstawie art. 219 k.p.c. sprawę o sygn. akt VII U 1330/16 połączył ze sprawą VII U 1098/16 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt VII U 1098/16 (zarządzenie, k.9 sygn. akt VII U 1330/16).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 marca 2015 r. A. O. złożyła wniosek o przyznanie na jej rzecz prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu M. O. (wniosek ubezpieczonej z dnia 20 marca 2015 r. k. 3-15 a.r.).

Po rozpoznaniu powyższego wniosku, organ rentowy decyzją 14 kwietnia 2015r. znak: (...), przyznał A. O. prawo do renty rodzinnej po zmarłym mężu M. O. w kwocie 1.922,80 złotych brutto (decyzja z dnia 14 kwietnia 2015 r., znak: (...), k. 139-147 a.r.).

Od wymienionej decyzji z dnia 14 kwietnia 2015r. znak: (...), ubezpieczona złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie (odwołanie z dnia 08 maja 2015 r. k. 2-5 a.s. Sygn. akt VII U 858/15).

Wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2016r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w pkt 1 zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, że do ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru renty rodzinnej przyjął kwoty wynagrodzenia M. O. z okresu jego zatrudnienia w (...) sp. z o. o. w L. w okresie od dnia 1 lutego 1990r. do dnia 31 maja 1991r. wykazane w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 8 stycznia 2015 roku. W punkcie 2 wyroku Sąd oddalił odwołanie w pozostałym zakresie (wyrok k.78 a.s. Sygn. akt VII U 858/15).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., wykonując prawomocny wyrok Sądu, w dniu **2 czerwca 2016r. wydał decyzję znak: (...)**, na podstawie, której dokonał przeliczenia renty rodzinnej ubezpieczonej uwzględniając do podstawy wymiaru świadczenia osoby zmarłej wynagrodzenie za okres zatrudnienia od 1 lutego 1990r. do 31 maja 1991r. w (...) Sp. z o.o. w L. na podstawie druku Rp-7 z dnia 8 stycznia 2015r. Organ rentowy stwierdził, iż emerytura z FUS jest świadczeniem niższym niż przysługująca ubezpieczonej renta rodzinna, w związku z tym renta rodzinna będzie wypłacana wraz z okresową emeryturą kapitałową od dnia 1 marca 2015r., tj. od miesiąca, w którym złożono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru renty osoby zmarłej organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne osoby zmarłej z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1977r. do 1998r. Na tej podstawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty osoby zmarłej wyniósł 116,74%. Podstawa wymiaru renty osoby zmarłej obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 116,74% przez kwotę bazową 3.080,84 zł wyniosła 3.596,57 zł. Do ustalenia wysokości świadczenia, organ rentowy uwzględnił 32 lata, 6 miesięcy i 23 dni okresów składkowych oraz 11 miesięcy i 24 dni okresów nieskładkowych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że renta rodzinna od dnia 1 marca 2015r. wynosi 85% świadczenia osoby zmarłej dla jednej osoby uprawnionej, tj. 2.001,31zł, a od dnia 1 marca 2016r. po waloryzacji wynosi łącznie 2.006,11zł. Ponadto rentę rodzinną zwiększono o kwotę 231,55 zł z tytułu prawa do okresowej emerytury kapitałowej (decyzja z dnia 2 czerwca 2016r. akta rentowe).

A. O. w dniu 11 lipca 2016r. wniosła odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 2 czerwca 2016r. (odwołanie z dnia 11 lipca 2016r., k.2-3 a.s.).

W dniu 10 czerwca 2016r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o przyznanie na jej rzecz prawa do odsetek za opóźnienie w wypłacie świadczenia w postaci renty rodzinnej (wniosek akta rentowe).

Decyzją z dnia 15 czerwca 2016r. znak: (...) organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do wypłaty odsetek od przeliczenia wysokości renty rodzinnej za okres od dnia 1 marca 2015r. przyznanej wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 19 kwietnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych powołując się na treść art.118 ust. 1 i ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wskazał, iż Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w treści wyroku z dnia 19 kwietnia 2016r. nie orzekł o odsetkach. Ponadto organ rentowy podniósł, iż prawomocny wyrok Sądu wpłynął do Zakładu w dniu 28 maja 2016r., natomiast decyzję przyznającą prawo do renty rodzinnej Zakład wydał w dniu 2 czerwca 2016r., a więc w terminie ustawowym przewidzianym na wydanie decyzji uwzględniającej orzeczenia organu odwoławczego. Nadto Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował, że ww. decyzją dokonał wyrównania renty rodzinnej zgodnie z wyrokiem Sądu, tj. za okres od dnia 1 marca 2015r. do dnia 30 czerwca 2016r. w kwocie 1.259,39 wraz ze świadczeniem za lipiec – 2.237,66 zł po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzany do urzędu skarbowego w kwocie 312,00zł, liczonej od podstawy opodatkowania 3.497,00zł, składki na ubezpieczanie zdrowotne w łącznej kwocie 314,73 zł w tym odliczanej od podatku 271,02 zł i przekazał na rachunek w banku kwotę 2.870,32 zł (decyzja z dnia 15 czerwca 2016r. akta rentowe).

Od powyższej decyzji organu rentowego, A. O. w dniu 27 lipca 2016r. złożyła odwołanie(odwołanie z dnia 27 lipca 2016r., k.2-5 Sygn. akt VII U 1330/16).

W piśmie procesowym z dnia 15 września 2016r. ubezpieczona prezentując tożsame stanowisko jak w treści odwołania z dnia 11 i 27 lipca 2016r. wniosła o dopuszczenie dowodu z dokumentu w postaci uchwały w przedmiocie powołania R. G. na stanowisko Likwidatora Przedsiębiorstwa (...) oraz o zwrócenie się do Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie o nadesłanie akt rejestrowych (pismo procesowe, k.24-26 a.s.).

Na rozprawie w dniu 26 stycznia 2017r. Sąd dopuścił dowód z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy tutejszego Sądu o sygn. akt VII U 858/15.

Pełnomocnik ubezpieczonej złożył do akt sprawy potwierdzenia przelewu na rachunek bankowy ubezpieczonej z dnia 5 i 6 lipca 2016r. oraz 4 sierpnia 2016r. i wniósł o ponowne wyliczenie przez organ rentowy, wysokości świadczenia rentowego.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika ubezpieczonej o zwrócenie się do Sądu Rejonowego o nadesłanie akt sprawy dotyczących wykreślenia przedsiębiorstwa (...) z KRS-u, ponieważ uznał, że okoliczności, które miałyby zostać dowiedzione tymi dowodami są nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy (płyta CD, k.44 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 14 lutego 2017r. organ rentowy poinformował, że przedłożone nowe dowody w postaci wyciągów z rachunku bankowego nie mają zastosowania w sprawie przeliczenia świadczenia. Ponadto Zakład Ubezpieczeń Społecznych potwierdził wypłacone kwoty z tytułu renty rodzinnej, zgodnie z dostarczonymi wyciągami, tj.:

- za miesiąc 6/2016r. kwota 1789,65zł netto;
- za miesiąc 7/2016r. kwota 2870,32zł netto;
- za miesiąc 8/2016r. kwota 1853,27zł netto (pismo procesowe, k.48-49 a.s.).

Pismem procesowym z dnia 11 maja 2017r. organ rentowy sprecyzował swoje stanowisko i wskazał, że wypłata świadczenia za czerwiec 2016r. została zrealizowana w prawidłowej wysokości, ponadto podniósł, iż na konto A. O. została przekazana renta rodzinna wraz z okresową emeryturą kapitałową za czerwiec 2016 r. w kwocie 2. 158.96 zł brutto.

Po wykonaniu przez organ rentowy wyroku Sądu z dnia 19 kwietnia 2016r., w sprawie przeliczenia wysokości renty rodzinnej po zmarłym mężu M. O. i uwzględnieniu do podstawy wymiaru kwoty wynagrodzenia z okresu zatrudnienia w (...) Sp. z. o.o. w L. w okresie od 1 lutego 1990r. do 31 maja 1991r. na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (Rp-7) z dnia 8 stycznia 2015r. kwota renty rodzinnej za czerwiec 2016 r. wyniosła 2.006,11zł brutto. Rentę rodzinną zwiększono o kwotę 231,55 zł z tytułu okresowej emerytury kapitałowej. Łącznie świadczenie wyniosło 2.237,66 zł. W związku, z powyższym decyzją z dnia 2 czerwca 2016r. organ rentowy dokonał wyrównania renty rodzinnej A. O. za okres od 1 marca 2015r. do 30 czerwca 2016r. w kwocie 1.259,39 zł brutto tj. (od marca 2015r. do lutego 2016r. za każdy miesiąc po 78,51 zł oraz od marca 2016r. po waloryzacji do 30.06.2016r. po 78,70 zł za każdy miesiąc (pismo procesowe, k. 61-62 a.s.).

Na rozprawie w dniu 7 września 2017r. odwołująca wycofała odwołanie dotyczące ponownego przeliczenia wysokości renty rodzinnej t. j. odwołanie od decyzji z dnia 2 czerwca 2016r. znak: (...), natomiast poparła swoje odwołanie w przedmiocie wypłaty odsetek czyli odwołanie od decyzji z dnia 15 czerwca 2016r. znak (...) (protokół rozprawy k. 73 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, jak również w aktach organu rentowego oraz na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy o sygn. akt VII U 858/15. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie, w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne,

wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony kwestionowane co do ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. O. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

(...) Oddział w W. z dnia 2 czerwca 2016r. znak: (...) podlegało umorzeniu, natomiast odwołanie od decyzji z dnia 15 czerwca 2016r. znak: (...) jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Na wstępie rozważań należy wskazać, iż A. O. na rozprawie w dniu 7 września 2017r. wycofała odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 2 czerwca 2016r. znak: (...), dotyczącej przeliczenia renty rodzinnej.

W myśl art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego, aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

Zgodnie natomiast z art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Z treści art. 469 k.p.c. wynika, że sąd uzna cofnięcie pozwu za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego.

W przedmiotowej sprawie Sąd ocenił, iż cofnięcie odwołania nie było niezgodne z prawem, z zasadami współzycia społecznego ani nie zmierzało do obejścia prawa lub słusznego interesu ubezpieczonej. Było ono dopuszczalne i prawnie skuteczne, biorąc pod uwagę treść powołanych przepisów.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 203 § 1 k.p.c. w pkt 1 wyroku umorzył postępowanie w zakresie odwołania od decyzji z dnia 2 czerwca 2016r. znak: (...).

Przechodząc do rozważań odnośnie odwołania ubezpieczonej od decyzji 15 czerwca 2016r. znak: (...) w pierwszej kolejności wskazać należy, że kwestie wydawania decyzji i wypłaty świadczenia reguluje art. 118 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748 z późn. zm.). Zgodnie z treścią ust. 1 tego przepisu, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120 tej samej ustawy.

Z kolei w myśl art. 118 ust. 1a w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 kwietnia 2009 r., a ustaloną ustawą z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. nr 42, poz. 338), w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego. Według ust. 2, jeżeli w wyniku decyzji zostało ustalone prawo do świadczenia oraz jego wysokość, organ rentowy dokonuje wypłaty świadczenia w terminie określonym w ust. 1. Jeżeli na podstawie przedstawionych środków dowodowych nie jest możliwe ustalenie prawa lub wysokości świadczenia, za datę wyjaśnienia ostatniej okoliczności, o której mowa w ust. 1, uważa się datę końcową dodatkowego terminu do przedstawienia niezbędnych dowodów, wyznaczonego przez organ rentowy, albo datę przedstawienia tych dowodów (ust. 3). W myśl ust. 4 przepisy powyższe stosuje się także przy dokonywaniu wypłaty wynikającej z decyzji ponownie ustalającej prawo do

świadczenia lub jego wysokość, z zastrzeżeniem ust. 5. Zgodnie natomiast z ust. 5 wypłata świadczenia wynikająca z decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje w najbliższym terminie płatności świadczenia albo w następnym terminie płatności, jeżeli okres między datą wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, a najbliższym terminem płatności jest krótszy niż 30 dni.

Podstawę prawną wypłaty odsetek przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiera art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 z późn zm.). Przepis ten stanowi, że jeżeli Zakład – w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych – nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności. Zgodnie z art. 85 ust. 2 powołanej ustawy Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wypłacania odsetek.

Na podstawie powyższej delegacji ustawowej zostało wydane rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 01 lutego 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1999 r. nr 12, poz. 104).

Z treści powyższej regulacji wynika, że organ rentowy jest zobowiązany do wypłaty odsetek w wysokości określonej przepisami prawa cywilnego wówczas, gdy w następstwie okoliczności, za które ponosi odpowiedzialność, nie ustalił prawa do świadczenia lub nie dokonał jego wypłaty w przewidzianych przepisami terminach ich przyznawania i wypłacania. Chodzi zatem o wypłatę odsetek za zwłokę w wypłacie świadczenia, powstałą na skutek okoliczności, za które organ odpowiada.

Na wstępie Sąd Okręgowy zważył, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych dochowując terminów zgodnych z ww. obowiązującymi przepisami prawa, podjął dla odwołującej wypłatę renty rodzinnej w ciągu 30 dni od daty wpłynięcia do Oddziału prawomocnego wyroku Sądu. Zgodnie z niekwestionowanym przez strony procesem, zgromadzonym i ustalonym materiałem dowodowym, odpis wyroku do organu rentowego wpłynął w dniu 28 maja 2016 r., natomiast już w dniu 2 czerwca 2016 r. nastąpiło wydanie decyzji przyznającej prawo do wnioskowanego świadczenia rentowego. W związku z tym Sąd przyjął, że terminy ustawowe zostały dochowane.

Ponadto Sąd doszedł do przekonania, że w niniejszej sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Prawdą jest, iż wyrok wydany przez Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w dniu 19 kwietnia 2016 r., nie zawiera zapisu o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Biorąc pod uwagę uzasadnienie orzeczenia sporządzonym w wymienionej sprawie należy dojść do wniosku, iż sprawa odwołującej nie należała do oczywistych.

W sprawie o sygnaturze VII U 858/15 Sąd dotarł do dowodów nie znanych Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, w postaci dokumentów takich jak karty, na podstawie likwidator Spółdzielni R. G. (przesłuchany przez Sąd w charakterze świadka) sporządził dokumenty Rp-7. Dokumenty te zostały przez świadka złożone do akt sprawy i stanowiły istotny element stanu faktycznego sprawy. Z kolei odwołująca się A. O. na rozprawie w dniu 7 września 2016 r. (podczas rozpoznawania sprawy o sygn. akt VII U 1098/16) przyznała, że na etapie postępowania przed organem rentowym nie wniosła o przesłuchanie likwidatora Spółdzielni, R. G.. Tak więc nie ulega wątpliwości, że ubezpieczona nie przedstawiła organowi rentowemu wszystkich dowodów, jakie wskazała na etapie postępowania sądowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalając wysokość podstawy wymiaru składki męża ubezpieczonej zasadnie kwestionował dokumenty złożone przez nią dokumenty nie zawierające odpowiednich elementów, jak chociażby pieczęć osoby wystawiającej dokument RP-7. W tej sytuacji, zdaniem Sądu, nie ma podstaw do obciążenia organu rentowego

obowiązkiem wypłacenia odsetek na rzecz ubezpieczonej, czego domaga się ona w odwołaniu od decyzji z dnia 15 czerwca 2016r.

Należy również mieć na uwadze, że ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie podstawy wymiaru składki męża A. O.. Do ustalenia tej okoliczności doszło w toku postępowania przed Sądem Okręgowym, który zwrócił uwagę na konieczność uzupełnienia materiału dowodowego o dowody z zeznań świadka R. G.. Dopiero przeprowadzenie powyższego dowodu przez Sąd Okręgowy pozwoliło ustalić, wysokość wynagrodzenia M. O. w okresie od dnia 1 lutego 1990r. do dnia 31 maja 1991r. w Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w L..

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd stwierdził, że wobec stwierdzenia braku odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, organ rentowy przyznał ubezpieczonemu świadczenie w terminie przewidzianym w art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wobec czego nie zaszyły przesłanki do przyznania ubezpieczonej odsetek za opóźnienia w wypłacie świadczenia. Skutkowało to oddaleniem odwołania na podstawie art. 477¹⁴ k.p.c., o czym orzeczono w pkt 2 wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)